

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 023596 16 Kž
Sarajevo, 08.02.2017. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Zlotrg Nidžare kao predsjednice vijeća, Radošević Sonje i Pavlović Slavka kao članova vijeća, uz sudjelovanje Kešan Amele kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog M.Ć. zbog krivičnog djela pronevjera u službi iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optuženog M.Ć., S.B. advokata iz S. izjavljene protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 K 023596 15 K od 15.12.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 08.02.2017. godine donio je

P R E S U D U

Žalba branitelja optuženog M.Ć. odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 K 023596 15 K od 15.12.2015. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 K 023596 15 K od 15.12.2015. godine, optuženi M.Ć. oglašen je krivim za krivično djelo pronevjera u službi iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), tako što je po sporazumu o priznanju krivnje osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca.

Istom presudom, a na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka uplati iznos od 800,00 KM (osamstotina KM) u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude a sve pod prijetnjom izvršenja, a koji troškovi se odnose na troškove vještačenja po vještaku finansijske struke u iznosu od 700,00 KM (sedamstotina KM) i na troškove sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM (stotinu KM).

Također istom presudom na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH optuženi je obavezan da oštećenju F. nadoknadi štetu u iznosu od 62.782,00 KM i to iznos od 25.000,00 KM

u roku od 90 (devedeset) dana od dana pravomoćnosti presude, a preostali iznos od 37.782,00 KM putem izvršnog postupka.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branitelj optuženog M.Ć., S.B. advokat iz S. zbog odluke o troškovima krivičnog postupka sa prijedlogom da se optuženi oslobodi plaćanja troškova krivičnog postupka ili da sud visinu troškova krivičnog postupka odredi u manjem iznosu.

Odgovor na žalbu od strane kantonalnog tužitelja u Sarajevu nije podnesen.

Federalni tužitelj je svojim aktom broj: T09 0 KTKŽ 0064548 16 od 25.02.2016. godine predložio da se žalba branitelja odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Ovaj sud je na osnovu člana 321. ZKP FBiH ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Branitelj optuženog S.B. advokat iz S. u žalbi navodi da je sud prilikom određivanja visine troškova krivičnog postupka propustio da cijeni stvarno materijalno stanje optuženog, odnosno izmijenjenu finansijsku situaciju a to je da je optuženi trenutno nezaposlen, te da je plaćanje troškova u iznosu od 800,00 KM preveliko iz razloga što su optuženom znatno smanjena primanja zbog kredita koje je podigao a radi vraćanja štete prema oštećenoj u ovom krivičnom postupku te smatra da sud nije obrazložio na osnovu kojih parametara je odredio visinu troškova.

Žalbeni prigovori nisu osnovani.

Iz izreke i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud optuženog oglasio krivim za krivično djelo pronevjera u službi iz člana 384. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH i to tako što ga je na osnovu zaključenog sporazuma o priznanju krivnje osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca te ga na osnovu člana 202. stav 1. ZKP FBiH obavezao da na ime troškova krivičnog postupka uplati iznos od 800,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Prvostepena presuda donesena je po prihvaćenom sporazumu o priznanju krivnje. Prema članu IV navedenog sporazuma optuženi je prihvatio da nadoknadi troškove koji su nastali na ime vještačenja po vještaku finansijske struke u iznosu od 700,00 KM. Prema članu VII navedenog sporazuma optuženi se, potpisujući sporazum, obavezao i na plaćanje troškova koji su proizašli iz ovog krivičnog postupka i u iznosu koji odredi sud.

Na zapisniku sa ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivnje od 15.12.2015. godine, konstatovano je da je optuženi trenutno lošeg imovnog stanja. Međutim, ni tom prilikom, a ni u završnim riječima, niti optuženi niti branilac nisu isticali činjenice niti predočavali dokaze u smislu da se optuženi oslobodi od obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka. Žalbeni navodi branioca da je optuženi lošeg imovnog stanja i da je podigao kredit kako bi namirio štetu koja je nastala izvršenjem ovog krivičnog djela od

strane optuženog, ne dovode u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude jer su se isti mogli istaći i u toku postupka a nisu jer su ove okolnosti postojale i u vrijeme donošenja pobijane presude a u žalbenom postupku branitelj nije priložio nikakve dokaze na osnovu kojih bi se moglo utvrditi stvarno imovno stanje optuženog. Naime, u momentu odlučivanja, prvostepeni sud je imao u vidu činjenicu da je optuženi sposoban za privređivanje pa je onda i po ocjeni ovog suda sasvim pravilan bio i zaključak pobijane presude da plaćanjem troškova postupka neće biti dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog i članova njegove porodice, usljed čega sud u ovom dijelu žalbu nije mogao uvažiti. S tim u vezi, neosnovan je i žalbeni prigovor da prvostepeni sud nije naveo parametre na osnovu kojih je odredio visinu troškova, jer se ovakav žalbeni prigovor demantuje samim uvidom u obrazloženju pobijane presude tako da razloge koje je naveo prvostepeni sud u cijelosti prihvata i ovaj sud. Na kraju, potrebno je ukazati žalitelju da prema odredbi člana 202. stav 4. ZKP FBiH, žalitelj može zahtijevati od suda da se oslobodi dužnosti plaćanja troškova krivičnog postupka ako su se okolnosti izmijenile tako da bi plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog, a što je potrebno argumentirati.

Nadalje, istom žalbom branilac optuženog, paušalno osporava i odluku suda o imovinskopравnom zahtjevu navodeći da zahtjev oštećene nije podnesen po odredbama ZKP FBiH, pri tom ne dovodeći u vezu odluku suda o imovinskopравnom zahtjevu sa zahtjevom oštećene.

Ovakav žalbeni prigovor branitelja nije osnovan.

Prije svega isti se zbog svoje paušalnosti nije mogao ispitati. Nadalje, uvidom u sporazum o priznanju krivnje koji su optuženi i njegov branitelj zaključili, a koji je prihvaćen od strane prvostepenog suda, ovaj sud je utvrdio da je članom IV navedenog sporazuma određeno da je optuženi obavezan da oštećenoj F. nadoknadi štetu u iznosu od 62.782,00 KM i to iznos od 25.000,00 KM u roku od 90 (devedeset) dana od dana pravomoćnosti presude, a preostali iznos od 37.782,00 KM putem izvršnog postupka, te ovakvi paušalni navodi branitelja u žalbi nisu mogli dovesti u pitanje zakonitost pobijane presude.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je temeljem člana 328. ZKP FBiH, donio odluku kao u izreci presude.

Zapisničar
Kešan Amela,s.r.

Predsjednik vijeća
Zlotrg Nidžara,s.r.